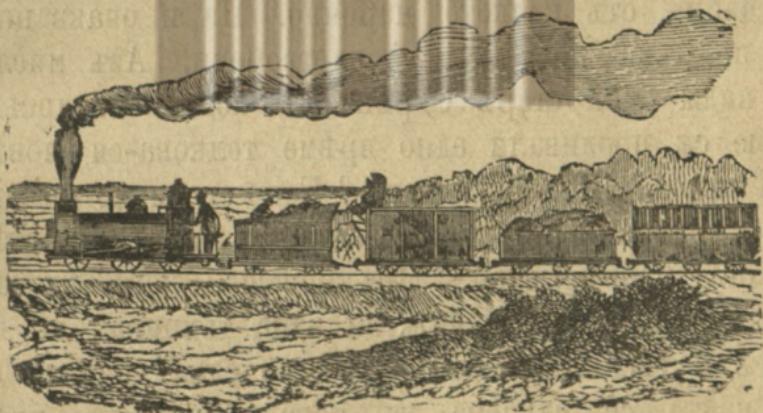

прѣзъ *Колибино Браниците*, така се нарича Рилска-та планина. На много място трѣбоваше да издаваме пѣснени вѣсклицания прѣдъ видъ на величествено възвишающи-тѣ сѫ ели и борики, които една до друга сякашъ, че сѫ надвареха, коя по гърдо и високо да издигне свое-то чело. Опасно е, наистина, място-то и не е сгодно за пътование, та бѣхме принудени и пѣши да вървимъ . . . . . нѣ безъ да се уморимъ и безъ да познаемъ прѣдъ насъ се показа *Самоковъ*, расположенъ на една поляна, между единъ хлъмъ и рѣка Искрѣ.

(Изъ писма-та на С. Б.)

Анастасова стѣна.

Близу до Сенеле азъ съзрѣхъ развалини-тѣ на прочутата Анастасова стѣна, която била въздигната едно време отъ Чирно море до Мраморно и отдѣляла ю.-источний жгълъ на тогавашна-та византийска държава отъ нападаніе-то на варвари-тѣ.

Голъмий той трудъ, ако сѫдимъ по думи-тѣ на византийски-тѣ лѣтописци, билъ извѣршенъ въ едно отъ най-критически-тѣ обстоятелства на Византия, когато отъ камъ Дунавъ задавали страхъ нови на-